

2019 m. balandžio 24 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2019 m. vasario 14 d. Bendrojo Teismo (septintoji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo sujungtose bylose T-131/16 ir T-263/16 Belgija ir Magnetrol International/Komisija

(Byla C-337/19 P)

(2019/C 213/19)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Europos Komisija, atstovaujama P.J. Loewenthal, F. Tomat

Kitos proceso šalys: Belgijos Karalystė, *Magnetrol International*, Airija

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2019 m. vasario 14 d. Bendrojo Teismo (septintoji išplėstinė kolegija) sprendimą *Belgija ir Magnetrol International/Komisija*, sujungtos bylos T-131/16 ir T-263/16, EU:T:2019:91, kiek jame konstatuota, kad 2016 m. sausio 11 d. Komisijos sprendime (ES) 2016/1699 ⁽¹⁾ dėl valstybės pagalbos schemos, susijusios su pelno perviršio neapmokestinimu SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), kurią įgyvendino Belgija, „pelno perviršio“ neapmokestinimo sistema klaidingai pripažinta schema, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2015/1589 ⁽²⁾ 1 straipsnio d punktą,
- grąžinti bylą Bendrajam Teismui išnagrinėti dar neįvertintus reikalavimus ir
- atidėti bylinėjimosi išlaidų pirmojoje ir apeliacinėje instancijose klausimą.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė teigia, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai konstatavo, kad su „pelno perviršiu“ susijusių išankstinių sprendimų dėl mokesčių priėmimo praktika, kurią Belgija įgyvendino nuo 2004 m. iki 2014 m., klaidingai pripažinta schema, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2015/1589 1 straipsnio d punktą.

Bendrasis Teismas klaidingai aiškino Reglamento Nr. 2015/1589 1 straipsnio d punkto pirmąją sąlygą ir iškraipė ginčijamo sprendimo 94–110 konstatuojamąsias dalis, kai konstatavo, kad Komisija tik ginčijamo sprendimo 99 konstatuojamojoje dalyje nurodytus teisės aktus laikė „pelno perviršio“ neapmokestinimo schemos pagrindu.

Bendrasis Teismas klaidingai aiškino Reglamento Nr. 2015/1589 1 straipsnio d punkto antrąją sąlygą ir iškraipė ginčijamo sprendimo 100–108 konstatuojamąsias dalis, kai konstatavo, jog tam, kad „pelno perviršis“ būtų neapmokestinimas, reikėjo imtis kitų įgyvendinimo priemonių.

Bendrasis Teismas klaidingai aiškino Reglamento Nr. 2015/1589 1 straipsnio d punkto trečiąją sąlygą ir iškraipė ginčijamo sprendimo 66, 102, 103, 109, 139 ir 140 konstatuojamąsias dalis, kai konstatavo, kad reikėjo imtis kitų įgyvendinimo priemonių siekiant nustatyti subjektus, kuriems taikomas „pelno perviršio“ neapmokestinimas.

Galiausiai Bendrasis Teismas nepaisė Reglamento Nr. 2015/1589 1 straipsnio d punkto *ratio legis*, kai konstatavo, kad Komisija „pelno perviršio“ neapmokestinimo sistemą klaidingai pripažino schema, kaip tai suprantama pagal tą nuostatą.

⁽¹⁾ OL L 260, 2016, p. 61.

⁽²⁾ 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentas (ES) 2015/1589, nustatantis išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015, p. 9).